

UKRAINIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
UKRAINIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
UCRANIANO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Подайте коментар на один з нижчеподаних текстів.

1. (a)

Тільки гайворон із верховіття найвищого дерева, куди примостився на ніч, міг своїм гострим воронячим оком бачити всю цю безмежну, вкриту нічною синявою снігову просторінь, на якій шаліла хуртовина.

5 Вся земля навколо, з завіяними селами, мертвими лісами, голими перелісками й загубленими в снігах хуторами, лежала, зщулившись, в глибокому сні, й ніщо живе на світі – ні чоловік, ні лис, ні довговухий заєць – не сміло визирнути з свого сховку перед обличчя холодної смерті. Одні тільки тічки вовків, хижо поблискуючи в темряві голодними очима, блукали купами поздовж узлісь або розтягненими шнурами, підібгавши хвости, волочилися по заметених снігом дорогах.

10 Серед цієї завірюхи, в хмарах куряви, що широкою метелицею гнала по вкритих білими пеленами полях і безлюдних дорогах, відважно мчав невеликий гурт людей. Був то відділ із шістнадцяти озброєних у довгі козацькі списи верхівців, що скакав довкола багатих критих саней, запряжених устяж шестернею добрих коней. Тримав він напрям із Коропа на Батурин.

15 В руках у кожного вершника палахкотів смолоскип. Дикий вітер з гудінням і свистом налітав із холодного мороку на цю заблукану в сніговому океані купку людей, що полошила темряву своїми світлами, але, не в силі погасити смолоскипи, оскаженіло розмітував у всі сторони червоне, чадне їх полум'я. Спереду саней, по обидва боки погонича, таємниче світилися в пільмі, як два вовчі ока, зеленкаві ліхтарні.

20 Коли-не-коли, на закрутах дороги, або коли сани в'їздили в хутір чи в завмерлу вулицю села, передній їздець голосно сурмив. Але не було кого упереджати: ввесь хрещений люд, тепло покривавшись, давно вже спав міцним сном по темних, гаряче напалених хатах. Де-не-де тільки старий абшитований козак¹, якого мучило безсоння, лежачи на печі й розігриваючи своє порубане в колишніх боях тіло, з крехтінням підіймав на звук сурми голову, вслухувався й тяжко зігхав:

25 – Хе-ге!... Не таке то вже, видно, солодке гетьманське життя, коли вигнало нашого старого рейментаря² в таку заметіль із хати!

30 І, дивлячись у темну стелю, прислухувався до жалібного завивання вітру в бовдурі й у старечій пам'яті своїй пригадував нещасних Самойловича й Многогрішного, що замерзали десь у далеких сибірських снігах.

До м'якого постукування грудок снігу об передок саней прилучувався коли-не-коли скрип сідла під верхівцем або глухий брязкіт кінця зачепленої шаблі об козацьку острогу.

35 У захисті буди, ледве освітлені відблисками ліхтарень, сиділи дві постаті: старий, закутаний у широке соболеве футро гетьман, із темними, гострими, молодечими очима й довгими сивими козацькими вусами, й обіч нього в коротенькому елегантному кожушку молодий блискуючий старшина прибічної гетьманської охорони. Обидва мовчали.

Темні задумливі гетьманові очі блискучими цятками дивилися з-під насуненої соболевої шапки на ліхтарню, довкола якої в дикому танку крутилися хмари снігових метеликів.

40 Іноді сани, закочуючися вбік, здригалися – й тоді на гетьманській шапці гордо похитувалися два чаплині пера, притиснені на перехресті блискучим яхонтовим аграфом.

Федір Дудко *Великий гетьман* 1936

¹ козак-ветеран

² регіментар - титул гетьманів

- Яким чином автор відображає холод та зиму у цьому уривку?
- Які літературні засоби застосує автор, щоб описати рух та швидкість саней та вершників?
- Яким чином впливають на читача згадки про історичні реалії того часу?
- Як Ви гадаєте, цей уривок стимулює бажання прочитати весь твір? Чому (ні)?

1. (b)

Ліси над Прип'яттю

Горять над Прип'яттю ліси.
Горять

сухі

ліси

5 у травні.

...Твого птаства голоси
і пні твої прадавні.

Були такі старі бори,
а зараз –

10 безборонні.

Ці обгорілі стовбури
і спопелілі крони!

Вже дим над соснами стоїть
а ти

15 дощами

мариш.

Тобі не літ і не столить,
а сто пожеж і згарищ.

Ти вже тут міг би й не рости,

20 бо що

тепер

згадаєш?

Лиш чорні сосни, як хрести,
Над попелом гойдаєш.

25 І обрій спалений зника

за сизими

вітрами.

...Твоя земля. Твоя ріка.

Твоя пожежа в травні.

30 Остання птиця у гіллі.

Гніздечко –

як жарина.

...Гориш, прип'ятий до землі,

Бо тут – твоє коріння.

Оксана Пахльовська *Долина храмів* 1988

- Яку основну думку намагається висловити поетеса у цьому творі?
 - Чи використання описів природи, на Вашу думку, ефективно підкреслює зміст поезії?
 - Прокоментуйте вибір слів та образів у поезії.
 - Яке враження на Вас справила ця поезія?
-